

میدون و سوفیا

آب خزر در جیب سمنانی‌ها

پوریا عالمی

• در پی سخنرانی رئیس‌جمهور در سمنان و پذیرش انتقال آب خزر به این استان، نمایندگان مازندران واکنش‌های مختلفی نشان دادند.
واکنش‌های مختلف به واکنش نمایندگان به رئیس‌جمهور

یک پیرمرد بازنشسته در مترو: دادا، این‌س رئیس‌جمهور مملکت‌که باشه، رفته شهرشون، همشهری‌ها گفتند آب قطعه، گفته آب از خزر میاریم. چیزی نشده که حالا.

یک همشهری: اگه رئیس‌جمهور بودید چی‌کار می‌کردید؟ من خودم رئیس‌جمهور نیستم، هر روز به همشهرام قول میدم گردوخاک خوزستان رو جaro کنم بریزم تهران که بره تو چشم‌وچالشون. بعد با ایرها شهر رو گردگیری کنم. بعد اقایانوس اطلس رو بردارم بیارم بزنم تنگ رودخونه کارون. تیم ملی بریزل رو هم پیام مستقر کنم لب کارون... چه گل‌بارون...

محمود احمدی‌نژاد (یک فعال اینترنتی): آقای رئیس‌جمهور جای اینکه آب رو بخوان بریزن همون... دسته‌کل به آب ندن. مردم... بهار... من... قشنگا... (به دوربین لبخند می‌زند).

صادق زیباکلام: ما در وضعیتی به‌سر می‌بریم که رئیس‌جمهور مملکت اختیار آبش را هم ندارد، در حالی‌که رضاشاه آب را می‌بست به خیک آبدوغ‌خار و کسی هم جرئت نداشت شیر را ببندد.
یک نماینده مجلس: من چندتا فیش دارم که اگر اینها رو منتشر کنم، آب منزل رئیس‌جمهور را قطع می‌کنند. رئیس‌جمهور جای آب خزر، آب منزلش را پرداخت کند که قطع نشود.

مشایی و ثمره‌هاشمی: همه ایده‌های ما را رو هوا زدند. این ایده که آب خلیج‌فارس را بیاوریم کویر، خنده‌دار بود، اما اینکه آب خزر را بیاورند سمنان، کارشناسی‌شده است؟ فقط گل رزه‌ای مدیریتی ما خار دارد و می‌رود توی دست مردم؟

جمع‌بندی: -سوفیا... عشقم... از قدیم گفتند سنگ بزرگ علامت نردن است. آب بزرگ علامت نریختن! عاشق سنگریزه تو، میدون دوم

دور دنیا

شنل هم حامی حیوانات شد

• همین چندوقت پیش بود که یکی از بازیگران سینمای ایران با پوشیدن لباسی از پوست حیوانات (شاید مصنوعی) سبب شده بود که بسیاری نسبت به او معترض شوند. این رفتار اعتراضی که درصدد حمایت از حقوق حیوانات است، در سراسر جهان رو به گسترش است. به‌تازگی برند شناخته‌شده شنل نیز اعلام کرده است قصد دارد دیگر از خز و پوست حیوانات برای طراحی لباس‌هایش حمایت نکند. این می‌تواند پیروزی دیگری برای دوستداران حیوانات و شاید کمکی به کاهش کشته‌شدن حیواناتی نظیر گروکودیل، مار... و... باشد.
سختگوی این‌س برند به سسی‌ان گفته تصمیم‌گیری به صورت محدود رخ داده است. به گفته این سختگو، شنل به‌طور مداوم به بررسی نحوه عرضه و میزان استقبال از محصولات می‌پردازد. در زمینه این‌س نوع محصولات که با واکنش‌هایی روبه‌روست، سیاست‌گذاران به این نتیجه رسیده‌اند که تبدیل این پوست‌ها و خزها به محصولاتی که با استانداردهای اخلاقی همراه باشند، مشکل است. سختگوی شرکت ادامه داد سیاست جدیدی نیز در مورد خز اعمال می‌شود و افزود که این تصمیم «فرصتی برای ایجاد یک نسل جدید از محصولات با کیفیت بالا» فراهم می‌کند.
این تصمیم مورد استقبال سازمان‌های حامی حیوانات نظیر «PETA» قرار گرفت که شعارشان این است: «حیوانات ما را نمی‌پوشانند». این‌س انجمن در تلاش است تا تغییر سیاستی را در شرکت‌های لوکس و بی‌رحمی که در زمینه آسیب به حیوانات فعالیت می‌کنند، فراهم کند. پیش از این شرکت‌هایی نظیر باربری، کالوین کلاین، رالف اند لورن و... به کمپین ضدخز پیوسته‌اند.
کارل لارفلد که از ۱۲ سال پیش بعد از مرگ کوکوشانل هدایت این شرکت را برعهده داشته است، در شغل پیشین خود به‌عنوان مدیر شرکت فندی از پوست‌های خرگوش، سنجاب و... برای مدل‌های خود استفاده می‌کرد.

شتر روزنامه

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه ۱۵ آذر ۱۳۹۷ • ۲۸ ربیع الاول ۱۴۴۰ • ۶ دسامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۳۰۹ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۵ • اذان مغرب ۱۷:۱۱ • اذان صبح فردا ۵:۳۱ • طلوع آفتاب ۷:۰۱

روزنامه‌فرا

کارتون خواب

لوک دسچیمبکر

در حاشیه تکذیب حمله اسرائیل، به مواضع حزب... لبنان در سوریه

پرنده آبی

تنهادرخانه

حدود ۲۰ سال از ساختن اولین فیلم مجموعه «تنها در خانه» می‌گذرد. خانواده مک البستر پرجمعیت که در تعطیلات کریسمس به سفر رفته‌اند اما فرزند خود را در خانه جا گذاشته‌اند. بچه هشت‌ساله باید با دردانی که گمان می‌کند خانه خالی است، روبه‌رو شود. به‌گزارش تایم، یکی از کاربران توئیتر «کلر رابلی» درباره این فیلم و برخی جزئیاتش پیشنهادی داد که به سرعت مورد استقبال دیگران قرار گرفت: «به نظر خیلی کریسمسی نیست؟ پس بیاید شروع کنیم و درباره تزیینات بیش از اندازه‌اش بگوییم». در مدتی کوتاه بیش از پنج هزار نفر درباره جزئیاتی که به‌نظرشان درباره این فیلم کلاسیک دهه‌نودی از دست داده‌اند، گفتند؛ درباره دکورهای کریسمسی آن، لباس خانگی کلوین - پسر تنها

پیشخوان

رسوب کالاها در بندرودریا
تازه‌ترین شماره ماهنامه «بندر و دریا» منتشر شد. پرونده اصلی این ماهنامه به همایش آیکوپیس اختصاص دارد که آن را به‌عنوان مهم‌ترین همایش مستمر مهندسی در کشور می‌شناسند. در بخش اقتصادی، پرونده «بندر و دریا» به بحث رسوب کالاها در بنادر کشور پرداخته است؛ موضوعی که با اجرایی شدن تحریم‌ها ابعاد مختلفی به خود می‌گیرد. به گواه کارشناسان، آنچه در بنادر ایران می‌گذرد، فارغ از تأثیرپذیری از تحریم‌ها، درگیری با تحریمی داخلی

امان‌الله قرابی‌مقدم

جامعه‌شناس و استاد دانشگاه

آماری که اخیرا سازمان ثبت‌احوال اعلام کرده و گفته است بیشترین طلاق در ازدواج‌هایی اتفاق می‌افتد که کمتر از یک سال از عمر آنها گذشته، برای پژوهشگران در اینجا تازگی ندارد. حدود ۲۰ سال قبل درباره این موضوع نوشته‌ام، چون از سال ۵۶ روی موضوع طلاق کار کرده و ده‌ها مقاله نوشته‌ام. درباره طلاق‌هایی که کمتر از یک سال بعد از ازدواج اتفاق می‌افتد، حتی می‌توانم به موردی اشاره کنم که بعد از ۲۴ ساعت طلاق اتفاق افتاد و این‌س مورد را نیز نوشته بودیم که در نشریات سازمان برنامه نیز چاپ شد.

آنچه قبلا هم گفته شده بود، اینکه بعد از سه یا چهار سال که از ازدواج بگذرد «دریای آرام» است و آرامش برقرار می‌شود. اصولا ازدواج در سن ۱۸ یا کمتر تا ۲۴ سالگی اگر اتفاق بیفتد در «دوران آشوب» است. در این دوران زن و شوهر به دلایلی مانند اینکه دوران نامزدی را طی نکرده‌اند، اختلاف فرهنگی دارند، بر مبنای احساس ازدواج کرده‌اند یا زمینه ازدواج آنها آشنایی در فضای

دور دنیا

مسرفان کم‌تعداد و گرسنگان بی‌شمار در یمن

دکلان والش، گزارشگر روزنامه آمریکایی نیویورک‌تایمز، با انتشار مقاله‌ای که عنوانش «غذا و سور پرخرج برای عده‌ای معدود و گرسنگی برای بسیاری از مردم در یمن، گزارشگران بر سر دوراهی» است، به بحران عظیم گرسنگی عمومی ناشی از جنگ در این کشور پرداخته. والش در ابتدای مقاله به وضعیت یک رستوران در صنعا، پایتخت یمن اشاره می‌کند: «پیشخدمت چندین دیس پر از گوشت بره و برنج را سرو می‌کرد. برای دسر، کانفا دسر کلاسیک عربی داده می‌شد، ظرفی پر از شیرینی‌های طلایی‌رنگ که با پنیر پر می‌شود». بعد به سوپو دیگری و وخیم زندگی مردم یمن می‌پردازد: «یک ساعت بعد که من به محل کارم برگشتم، بخشی خاموش در بیمارستان پر از بچه‌های دارای سوتهغذیه با صورت‌هایی مثل اسکلت بود که برای نداشتن اندکی پول و یک وعده غذای خوب، بین مرگ و زندگی معلق بودند. این دو تصویر کنار هم، آدم را ناراحت می‌کند و به‌هم می‌ریزد. اغلب تضادهای چشمگیری در مناطق بحران به‌چشم می‌خورد، اما در یمن، این فاصله بزرگ بسیار ناراحت‌کننده است. مشکل، کمبود غذا نیست. مشکل این است که تعداد اندکی از مردم می‌توانند مواد غذایی مورد نیاز خود را بخرند. سال‌ها محاصره، بمباران و تورم روزافزون، اقتصاد را از هم پاشیده است. وقتی کشوری در هم شکست، یعنی هیچ ایمنی‌ای وجود ندارد. نتیجه، گداهایی هستند که بیرون سوپرمارکت‌های پر از کالا ازدحام می‌کنند؛ بازارهایی پر از محصول در شهرهایی که گرسنگان با برگ‌های پخته شکمشان را پر می‌کنند و رستوران‌هایی با غذاهای پیرپیما در فاصله چندصدتری از محوطه‌های پر از گرسنگان ناامید و دردمند و رو به مرگ. این مسئله‌ای است که خبرنگاران را بر سر دوراهی می‌گذارد. روزنامه‌نگارانی که با کیف

پر از اسکناس‌های ارز، معمولا دلار، برای پرداخت هزینه هتل، رفت‌وآمد و ترجمه به اینجا می‌آیند، می‌بینم با کسر کوچکی از این پول نقد برای یک خانواده گرسنه خیلی کارهای می‌توان کرد. آیا من باید دست از کار بکشم، نوت‌بوکم را خاموش کنم و برای کمک پیش‌قدم شوم؟ نویسنده در ادامه به واکنش خوانندگان روزنامه پس از انتشار مقاله‌ای درباره قحطی در یمن اشاره کرد که با عکس‌تکان‌دهنده‌ای از دختر هفت‌ساله نحیفی به‌نام امال حسین همراه بود. این‌س دخترچه که مانند اسکلت بچه‌ای بسیار کوچک‌تر به نظر می‌رسید، به گفته مادرش چند روز پس از آن در اردوگاه پناهندگان جان داد. تعدادی از خوانندگان به تیلر هیکس عکاس اعتراض کرده بودند که چرا به دخترک کمک نکرده است. والش می‌نویسد: «خبرنگاران آموزش دیده‌اند تا ناظر وقایع باشند، کمک به مردم وظیفه‌ای است که مددکاران و پزشکان باید برعهده بگیرند. اهدای پول یا سایر اشکال کمک هم می‌تواند پیامدهای اخلاقی، احساسی و عملی داشته باشد. آیا این منصفانه است که یک نفر یا یک خانواده را برای کمک از دیگران مجزا کنیم؟ چه اتفاقی می‌افتد اگر آنها به این نتیجه برسند که با طرح داستان خود برای خارجی بعدی که از راه می‌رسد، سعی کنند پول بیشتری به دست بیاورند؟ به‌علاوه، ما باید کار خودمان را انجام بدهیم». نویسنده به اینکه بارها ناچار شده در نقش پزشک ظاهر شود، اشاره کرده است و می‌نویسد: «اما درحالی‌که ما وانمود می‌کنیم از سنگ ساخته شده‌ایم، سنگ نستیم. هر روز در یمن چیزی می‌شنوم که باعث می‌شود بغض در کلویم گیر کند... برای جزئیاتی مانند نبود چند دلار برای رساندن کودکی در حال مرگ به بیمارستان. یمن کشوری است که مردم در آن برای نداشتن کرایه تاکسی می‌میرند». بعد به صحنه‌ای اشاره می‌کند که مدتی پیش در حجه شاهدش بود. بعد از شنیدن صدایی که تصور کرده بمباران هواپیماهای عربستان‌سعودی است، متوجه شده که صدا و نورافشانی مربوط به آتش‌بازی جشن ازدواج است. وی اشاره می‌کند که آمار ازدواج بعد از جنگ بالا رفته و این یک «مکانیسم بقا» است. نویسنده همچنین به وفور ماده مخدری به نام قاط اشاره کرده که بسیاری از مردان حتی مسلح هر روز می‌چوند و با توجه به فراوانی آن بسیار پرهزینه است. بالین‌حال، به‌نقل از یک امدادگر فرانسوی که از دهه ۱۹۸۰ در یمن مشغول به کار بوده، نوشته است: «می‌گویند یمن در وضعیت هرج‌ومرج قرار دارد، اما این‌طور نیست، ساختارها هنوز وجود دارند».

یادداشت

دریای آرام ازدواج، پس از دوران خطرناک

می‌تواند مفید باشد) مشاوره و مشاورت‌کردن (مثلا والدین با زنان آشنا در محل یا در دفاتر مشاوره‌ای که امروزه به‌وجود آمده است برای مشاوره‌دادن، به دختران و پسرانی در این سنین و به‌ویژه نوع خانواده و تربیت فرزندان و دختران و پسران و شخصیت مادر و پدر. کمرنگ‌شدن ارزش‌ها و هنجارها و معنویات و روابط نادرست خارج از ازدواج از عوامل دیگر افزایش طلاق به‌طورکلی و همچنین در پایین‌آوردن فاصله ازدواج و طلاق است، حتی طبق پژوهشی دانشگاهی که ما داشته‌ایم و حدود ۱۰ سال پیش نتیجه آن در روزنامه جام‌جم چاپ شد، معمولا دختران یا پسرانی که روابط بی‌پروا و خارج از عرف قبل از ازدواج داشته‌اند، تمایل بیشتری به طلاق زودرس پیدا می‌کنند، چون ممکن است تجربه‌ها و مقایسه‌هایی پیش بیاید که به سرخوردگی منجر شود و آنها را به سمت طلاق عاطفی و طلاق رسمی ببرد. دوران اولیه ازدواج، دوران خطرناکی است و دختران و پسران عزیز ما باید این دوران را خیلی بااحتیاط سپری کنند. دختران ما باید بدانند که طلاق آغاز بدبختی است و نه خوشبختی. سه‌ یا چهار سال اول ازدواج همان‌طور که تحقیقات ما نشان داده، اصولا دوران خطرناکی است و وقتی سپری شود، احتمالا «دریای آرام» فرامی‌رسد.

تجربه دیگران

محافظت از کودکان در مقابل سوءرفتار جنسی

ساسان گلفر

حفاظت از نسل آینده، ازجمله کارکردهای طبیعی و غریزی انسان -مثل هر جاندار دیگری- است و طبیعی است که باید بروز این عامل را در قانون و عرف و هنجارهایی هر جامعه‌بشری ببینیم. یکی از مهم‌ترین نمودهای مراقبت از فرزندان بشر در حفاظت کودکان در مقابل آزار و سوءرفتار و سوءاستفاده جنسی است که اگر خطر جانی در پی نداشته باشد، آسیب فیزیکی و مهم‌تر از همه آسیب‌های روانی پایدار برای همه عمر یک انسان ممکن است از پیامدهای آن باشد. اهمیت پدیده محافظت از کودکان در مقابل افراد منحرف به‌اصطلاح «پدوفیل» به‌منظور تضمین رشد و سلامت جسم و روان بچه‌ها و آینده جامعه در حدی است که هر خبر منحرف به پدیده سوءرفتار جنسی با کودکان حساسیت بسیار در جامعه برمی‌انگیزد و در صورت افزایش و تکرار این خبرها سبب نگرانی عمومی می‌شود. راه‌حلی که بسیاری از جوامع انسانی، به‌ویژه جوامع باز برای مقابله با این پدیده و پیشگیری از آن اندیشیده‌اند، نه جلوگیری از انتشار اخبار نگران‌کننده، نه کتمان واقعیت که آگاهی‌رسانی، ایجاد آمادگی در والدین، کودکان و مسئولان آموزشی، انتشار دستورالعمل‌های شفاف و دقیق برای پیشگیری و تشخیص به‌موقع و از همه مهم‌تر، وضع مقررات و قوانین کارآمد برای جلوگیری از این رخداد و مقابله قاطع با مرتکبان این اقدام ضدانسانی و غیراخلاقی است. به همین علت است که تقریبا همه کشورها در این حوزه مقررات و قوانین مدون و صریح برای نهادهای و محیط‌های آموزشی داشته‌اند و علاوه بر آن، در کنوانسیون‌های مربوط به حقوق کودکان که متضمن حفظ سلامت آنان از جمله سلامت جنسی است، در نهادهای مهم و معتبر بین‌المللی مانند سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) حضور و مشارکت فعال دارند.

در این کشورها، علاوه بر مقررات و قوانین حقوقی و قضائی، دستورالعمل‌ها، بخش‌نامه‌ها، بولتن‌ها و جزوه‌های متعددی برای مؤسسات آموزشی صادر می‌شود که در اینجا به چند نمونه از آنها نگاهی می‌اندازیم. در کشور هند جزوه‌ای مصور با عنوان «قوانین تماس برای پدر و مادرها» صادر شده و بالای آن خطاب به کودکان نوشته شده است «شما حق دارید در همه اوقات احساس امنیت کنید» و توضیح داده شده است: «بدن شما خاص و فقط متعلق به خودتان است». از جمله مقاله‌ها و دستورالعمل‌هایی متعددی که در این کشور به این مسئله اختصاص پیدا کرده است، می‌توان به «نقش معلمان در حفاظت از کودکان» اشاره کرد که در آن از معلمان خواسته شده خود را محک بزنند و ببینند آیا واقعا حافظ کودکان هستند؟ موارد سوءرفتار جنسی با کودکان را تشخیص دهند یا حتی چگونه از کودکان مبتلا به بیماری ایدز حفاظت کنند. دولت استرالیا در هر استان جزوه‌هایی استاندارد با عنوان «حفاظت از کودکان در مقابل سوءرفتار: برای والدین و مسئولان مراقبت» منتشر کرده است.

در جزوه مربوط به استان ویکتوریا از جمله این سر فصل‌ها را می‌خوانیم: «واقعیت‌هایی درباره آزار کودکان»، «گزارش سوءرفتار» و «حفاظت از فرزندان». دولت کرواسی، یکی از اعضای اتحادیه اروپا، جزوه‌ای دارد با عنوان «به کودکان بیاموزیم چگونه از خود مراقبت کنند» که در آن به دقت و با ذکر جزئیات در هر مورد توضیح داده شده چرا این آموزش مهم است و چگونه می‌توان محیط امنی برای کودکان ساخت. دولت بریتانیا دستورالعملی با عنوان «محافظت از کودکان در مقابل سوءرفتار در مدرسه» دارد که در میان سر فصل‌های آن می‌توان به «تشخیص موارد مشکوک به سوءرفتار» و «جلوگیری از روابط نامناسب در مدرسه» اشاره کرد. «حفاظت و مراقبت ایمنی از فرزندانمان» جزوه دیگری است که نهاد اصلی متولی آموزش و پرورش در بریتانیا منتشر کرده و بر اساس قانونی که در سال ۲۰۱۲ در آن کشور تصویب شده است، برای والدین با ذکر جزئیات مشخص کرده است که چه راهکاری برای حفاظت از کودک باید در پیش بگیرند. ایالات متحده آمریکا از دیگر کشورهایی است که علاوه بر قوانین و مقررات و استانداردهای ابائی، جزوه‌هایی از سوی دولت فدرال برای این مقوله منتشر کرده است که «نقش آموزگاران در پیشگیری از سوءرفتار با کودکان یا بی‌توجهی به کودکان و شیوه واکنش به آن» منتشرشده در سال ۲۰۰۳ از آن جمله است. این جزوه در واقع یک کتابچه بسیار مفصلی است که تقریبا همه مقولات مربوط به این مسائل را در شش فصل پوشش داده است.

جای خالی چنین جزوه‌های استاندارد در آموزش و پرورش ما احساس می‌شود، اما گریزی از ضرورت زندگی مدرن نیست و می‌توان مطمئن بود که به‌زودی چنین جزوه‌هایی را به زبان فارسی خواهیم خواند.

کنسرت گروه موسیقی مارال

فرهنگسرای نیاوران ۹ ۲۰۱ و ۲۲ آذرماه ساعت ۲۰

تهیه بلیط : www.iranconcert.com